

La culpa sempre és dels altres

No se n'estiguin els hotelers de vendre més entrades, que si no al ministre no li acaben de sortir bé els números per a les seves presentacions, perquè no sé si ho saben, però ell mai té la culpa de res

ALBERT ROIG | 01/10/2018 23:30

Un any més hem assistit a la pluja milionària d'euros que ha caigut al damunt del país durant el mes de juliol gràcies al Cirque du Soleil, segons els fulls de càlcul del ministeri de Turisme, és clar. La xifra que ens ofereix el ministre del ram creix tant any rere any que si continuem així aviat ja no ens caldrà fer res més i el país podrà viure de renda durant tota la resta de l'any amb els diners que ens reporta l'estada del Cirque. Mireu si en són d'importants les xifres que fins i tot ens fan una presentació quasi com si es tractés del nou model d'iphone... falta poc per arribar a l'estil d'Steve Jobs. A aquest pas, ben aviat veurem com les xifres formaran part del mateix espectacle del Cirque i ens les mostraran mentre els acròbates fan les seves piruetes i aplaudim fins que ens facin mal les mans. Perdoneu la ironia, però en segons quins moments i segons quins temes és l'única manera que un té per expressar-se. Això sí, no se n'estiguin els hotelers de vendre entrades, que si no al ministre no li acaben de sortir bé els números, perquè no sé si ho saben, però ell mai té la culpa de res.

Aquest tipus d'actitud que trasllada les responsabilitats als altres no és nova en aquest ministeri. No sé si recorden el famós i fracassat Andorra Red Music on els periodistes vam haver d'aguantar l'acusació per part del gerent d'Andorra Turisme que havíem estat nosaltres, els de la premsa, els que havíem matat el certamen abans que se celebrés. Veure per creure. O la frustrada aposta del ràfting que després d'intentar entabanar els cònsols i fer-se aquella ridícula de fotografia dalt d'una llanxa, només un comú li va fer cas per rentar-se les mans posteriorment, davant l'evidència que era un pla inviable. O el projecte de repartiment del comerç per zones segons la tipologia, endosant al Pas de la Casa el concepte d'"outlet" i que va aixecar en peu de guerra els comerciants d'aquest poble. I les famoses fonts de llums de colors al Riu Valira o espectacle d'aigua, música i llum com li agradava dir al ministre enfadat amb la premsa davant els titulars que va generar la iniciativa...

Ara bé, el talonari sempre el tenim a punt per fer venir la Vuelta i el Tour (i benvinguts siguin els ciclistes), per pagar drets d'autor de les cançons de l'espectacle del Cirque, per projectar un esdeveniment musical amb artistes "de nivell" (així entre cometes, perquè es veu que són "de nivell" els que es fan pagar).

Però és que el problema no és que vingui la Vuelta, el Tour, el Cirque o es projectin festivals musicals amb artistes de renom. Al contrari, benvinguts siguin perquè tots en gaudim, gent de casa i visitants. El problema és la filosofia en què es basa la política turística convertint Andorra en un parc temàtic, en una destinació només atractiva pels espectacles o esdeveniments contractats.